

ARUANNE

Aruanne hõlmab ajavahemikku 01.07.09 – 30.06.10

Koostatud Eesti Vabariigi Valitsuse poolt meetmete kohta, millega jõustuvad Eesti Vabariigi Valitsuse poolt 24. jaanuaril 2000 alla kirjutatud Euroopa Sotsiaalkindlustuskoodeksi sätted.

I. Koodeksi sätted on seotud järgmiste õigusaktidega Eesti sotsiaalkindlustuse süsteemis.

Seadused:

- 1) Ravikindlustuse seadus – osad II, III, VI, VIII ja XII;
- 2) Riikliku pensionikindlustuse seadus – osad V, VI, IX, X ja XII;
- 3) Tööturuteenuste ja -toetuste seadus – osad IV ja XII;
- 4) Töötuskindlustuse seadus – osad IV ja XII;
- 5) Eesti Vabariigi töölepingu seadus – osad IV ja XII;
- 6) Avaliku teenistuse seadus – osa IV;
- 7) Töötajate distsiplinaarvastutuse seadus – osa IV;
- 8) Individuaalse töövaidluse lahendamise seadus – osad IV ja XII;
- 9) Töölepingu seadus – osa IV;
- 10) Riiklike peretoetuste seadus – osad VII ja XII;
- 11) Elatisabi seadus – osa VII ja osa XII;
- 12) Sotsiaalmaksuseadus – osad II, III, V, VI, IX, X, XII;
- 13) Perekonnaseadus – osad VII ja X;
- 14) Vanemahüvitise seadus – osad VII ja XII;
- 15) Puuetega inimeste sotsiaaltoetuste seadus – osa VII;
- 16) Puhkuseseadus – osa VIII;
- 17) Haldusmenetluse seadus – XII.

Vabariigi Valitsuse määrused:

- 1) Ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide töötajatele tööülesannete täitmisel saadud vigastuse või muu tervisekahjustusega tekitatud kahju hüvitamise ajutise korra kohta – osa VI;
- 2) Püsiva töövõimetuse, selle tekkimise aja, põhjuse ja kestuse arstliku töövõimetuse ekspertiisiga tuvastamise kord – osad VI ja IX;
- 3) Eesti Haigekassa tervishoiuteenuste loetelu – osa II ja osa VIII;
- 4) Haiguste loetelu, mille ravimiseks või kergendamiseks mõeldud ravim kantakse piirhinna või hinnakokkuleppe olemasolu korral ravimite loetellu soodustuse protsendiga 100 või 75 – osa II;

- 5) Eesti Haigekassa tervishoiuteenuste loetelu – osa II;
- 6) "Töötuskindlustuse seaduse" alusel kindlustatu keskmise ühe kalendripäeva töötasu ja Eesti keskmise ühe kalendripäeva töötasu arvutamise kord – osa IV;
- 7) Eesti keskmise sotsiaalmaksuga maksustatava ühe kalendrikuu tulu suuruse arvutamise kord – osa VII.

Sotsiaalministri määrused:

- 1) Riikliku pensioni määramise, ümberarvutamise ja maksmise juhend – osad V, VI, IX ja X.
- 2) Eesti Haigekassa ravimite loetelu – osa II;
- 3) Omaosaluse alusmäär ja ravimihüvitise maksimaalmäär – osa II;
- 4) Eesti Haigekassa ravimite loetelu koostamise ja muutmise kord ning loetelu kehtestamise kriteeriumide sisu ja kriteeriumidele vastavuse hindajad – osa II;
- 5) Ajutise töövõimetuse hüvitise määramiseks ja maksmiseks vajalike dokumentide ja andmete koosseis ning hüvitise määramise ja maksmise kord – osad III, VI ja VIII;
- 6) Töövõime kaotuse protsendi määramise juhend – osad VI ja IX;
- 7) Kutsehaiguste loetelu – osa VI;
- 8) Tervishoiuteenuse osutamise kvaliteedile eksperthinnangu andmise kord – osa XII.

Seadusandlus on kättesaadav www.riigiteataja.ee ning inglise keeles www.legaltext.ee

II. Perioodiliste hüvitiste standarditele vastavuse hindamine on esitatud seisuga 31. detsember 2009 ning seejuures on kasutatud Sotsiaalministeeriumi hinnangulisi prognoose, kuivõrd raporti tähtajaks esitamisel ei ole võimalik meil näidata 2009. aasta meeslihttöölise tunnipalga andmeid (hinnangu koostamisel on kasutatud 2007. aasta tunnipalga andmeid, mis oli 45,99 krooni).

Sotsiaalkindlustusega hõlmatud isikute ja sotsiaalkindlustushüvitisi saavate isikute arvstatistika on antud seisuga 31. detsember 2009.

Eesti õigusakte ja praktikat on analüüsitud 31. detsembri 2009 seisuga, kui pole näidatud muud kuupäeva.

II osa – ARSTIABI

Artikkel 8

Muudatusi pole.

Artikkel 9

A. Kaitstavate isikute ringi puhul viidatakse koodeksi artikli 9 lõikele (c).

B. Vastavalt Ravikindlustuse seadusele on alates 1. aprillist 2010 kindlustatuga võrdsustatud rase naine, kelle rasedus on arsti või ämmaemanda poolt tuvastatud (vt ka Artikli 48 all esitatud informatsiooni).

C. Värskendatud statistilised andmed (*Jagu III Artikkel 74*):

- a) Haigekassas kindlustatud isikud seisuga 31. detsember 2009 oli 1 276 366 (Haigekassa andmed);
- b) Eesti elanike arv seisuga 31. detsember 2009 oli 1 340 127 (Eesti Statistikaameti andmed);
- c) kindlustatud isikute arv moodustab 95,2% elanike koguarvust.

Artikkel 10

A. Haigekassa poolt tasutavate teenuste loetelu on sätestatud Vabariigi Valitsuse 19. veebruari 2009. a määruses nr 42 "Eesti Haigekassa tervishoiuteenuste loetelu".

Retseptiravimite osas sõltub patsiendi omaosalus ravimist, patsiendi diagnoosist ja sotsiaalsest kategooriast.

Valdav osa retseptiravimeid on kantud soodusravimite loetellu, mis on kehtestatud sotsiaalministri 24. septembri 2002. a määrusega nr 112 „Eesti Haigekassa ravimite loetelu“.

Väike osa retseptiravimitest ei oma soodustust (näiteks reisimeditsiinis kasutatavad ravimid, elustiili ravimid, riiklikku vaktsineerimiskalendrisse mitte kantud vaktsiinid) või jagatakse patsientidele tasuta läbi vastavate eriprogrammide (HIV-ravimid, tuberkuloosiravimid, vaktsiinid, opioidsõltuvuse ravimid).

Kõigil soodusravimite loetellu kantud ravimitel on nn baassoodusmäär 50% (v.a. omaosaluse alusmäär 50 krooni retsepti kohta ning soodustuse maksimaalmäär 200 krooni retsepti kohta).

Vabariigi Valitsuse 26. septembri 2002. a määruse nr 308 „Haiguste loetelu, mille ravimiseks või kergendamiseks mõeldud ravim kantakse piirhinna või hinnakokkuleppe olemasolu korral ravimite loetellu soodustuse protsendiga 100 või 75“ kohaselt tasub Eesti Haigekassa patsiendile nimetatud haiguste puhul väljakirjutatud ravimite eest (täpsemalt vt sama art p B).

B. Vastavalt Vabariigi Valitsuse 26. septembri 2002. a määrusele nr 308 „Haiguste loetelu, mille ravimiseks või kergendamiseks mõeldud ravim kantakse piirhinna või hinnakokkuleppe olemasolu korral ravimite loetellu soodustuse protsendiga 100 või 75“ tasub Eesti Haigekassa patsiendile väljakirjutatud ravimite eest (v.a. omaosaluse alusmäär 20 krooni retsepti kohta):

- 1) 100% ulatuses paljude eluohtlike või elukvaliteeti oluliselt halvendavate haiguse puhul (näiteks pahaloomulised kasvaja, autoimmuunne hemolüütiline aneemia, autoimmuunne trombotsütopeenia, aplastiline aneemia, kilpnäärme alatalitus, suhkurtõbi, hüpogonadism, krooniline neerupealise puudulikkus, psüühikahäired, Parkinsoni tõbi, hulgiskleroos, epilepsia, raske müasteenia, glaukoom, organite siirdamise järgne seisund jne);
- 2) 75% ulatuses paljude krooniliste elukvaliteeti halvendavate haiguste puhul (näiteks neuralgiad ja neuropaatiad, hüpertooniatõbi, stenokardia, südamepuudulikkus, bronhiaalastma, peptiline haavand, haavandiline soolehaigus, reumatoidartriit, süsteemsed sidekoe kahjustused, podagra, äge ja krooniline nefriit, krooniline neerupuudulikkus, endometrioos, gestoos jne).

Nende Eesti Haigekassa ravimite loetellu kantud ravimite osas, millele ei ole kehtestatud 75% või 100% soodusmäär või mida kasutatakse muudel näidustustel kui nende soodustingimustes määratletud, tasub Eesti Haigekassa patsiendile väljakirjutatud ravimite eest 50% (v.a. omaosaluse alusmäär 50 krooni retsepti kohta ning soodustuse maksimaalmäär 200 krooni retsepti kohta).

Lisaks rakendatakse ravikindlustuse seaduse kohaselt 75% soodusmäär asemel 90% soodusmäär järgmistel juhtudel:

- a) 4 kuni 16-aastastele lastele;
- b) riikliku pensionikindlustuse seaduse alusel töövõimetuspensionari saavatele isikutele ja vanaduspensionäridele;
- c) üle 63-aastastele kindlustatutele.

Samuti rakendatakse ravikindlustuse seaduse kohaselt 100% soodusmäär kõigile alla 4-aastastele lastele kõigi soodusravimite loetellu kantud ravimite osas.

Sotsiaalminister kehtestab määrusega piirhinnad soodusravimite loetellu kantud ravimite toimeainete gruppides, kus sama toimeaine ja manustamisviisiga ravimeid on turul vähemasti kahelt ravimitootjalt. Piirhindade arvutamise aluseks on odavuselt teise pakendi hind. Kui patsiendi poolt ostetava ravimi hind ületab ravimile kehtestatud piirhinda, siis tasub patsient piirhinda ületava summa ise.

Nende ravimite osas, kus ühe toimeaine piires turustab vaid üks ravimitootja, kehtestatakse soodustuse aluseks olevad hinnad sotsiaalministri ja ravimitootja vahel sõlmitavate hinnakokkulepete järgi.

Täiendav ravimihüvitis. Haigekassa hüvitab täiendavalt kalendriaastas kindlustatud isiku ambulatoorseks raviks vajalike ja ravimite loetelusse kantud ravimite ostmiseks põhjendatult ja tõendatult tasutud summad vahemikus 6000 kuni 20000 krooni. Summast 6000 kuni 10000 krooni hüvitab haigekassa 6000 krooni ületavast osast 50%. Summast 10000 kuni 20000 krooni hüvitab haigekassa 10000 krooni ületavast osast 75%.

C. Muudatusi pole.

D. 2009. aastal kasutati Haigekassa eelarvest haiguste ennetamiseks 114, 1 miljonit (ca 50% sellest kulus koolitervishoiuteenusele) ja eraldati terviseedenduse projektidele 13,2 miljonit krooni. Haiguste ennetamine on 2009. aastal toimunud plaanipäraselt. Positiivsena võib märkida, et emakakaelavähi sõeluuringu tegevuste maht on võrreldes 2008. aastaga oluliselt kasvanud.

Artikkel 11

Muudatusi pole.

Artikkel 12

Muudatusi pole.

III OSA – HAIGUSHÜVITIS

Artikkel 14

Muudatusi pole.

Artikkel 15

A. Kaitstavate isikute ringi puhul viidatakse koodeksi artikli 15 lõikele (b).

B. Muudatusi pole.

C. Värskendatud statistilised andmed (*Jagu II, Artikkel 74*):

- a) majanduslikult aktiivsete kindlustatute arv seisuga 31. detsember 2009 (Haigekassa andmed) oli 587 254 (kellest 18 147 füüsilisest isikust ettevõtjat);
- b) Eesti rahvastiku koguarv seisuga 31. detsember 2009 oli 1 340 127 (Statistikaameti andmed);
- c) kindlustatud isikute arv moodustab 43,8% elanike koguarvust.

Artikkel 16

Haigushüvituse arvestamise suhtes viidatakse koodeksi artiklile 65.

Jaod I ja II, Artikkel 65

A. Alates 01.07.2009 on muutunud mõnede haigushüvitiste määrad järgmiselt:

- 70 % statsionaarse või ambulatoorse tervishoiuteenuse osutamise ning terviseseisundile mittevastavast tööst keeldumise, ajutiselt teenistuskohustuste täitmisest vabastamise ja karantiini korral;
- 80 % alla 3-aastase lapse või alla 16-aastase puudega lapse hooldamise korral, kui hooldav isik ise on haige või hooldavale isikule osutatakse sünnitusabi, haige perekonnaliikme kodus põetamise ning alla 12-aastase lapse haiglas või kodus põetamise korral.

2009. aastal oli kuupalga alammäär 4350 krooni ja vastavalt sellele oli füüsilisest isikutest ettevõtjate sotsiaalmaksuga maksustatava tulu ülempiir 65 250 krooni kuus.

Haigushüvitis maksustatakse tulumaksuga (2008. aastal on maksu määr 21% ja tulumaksuvaba 2250 krooni kuus; 2009. aastal on maksu määr 21% ja tulumaksuvaba 2250 krooni kuus).

B, C. Kindlustatud isikute keskmine sotsiaalmaksuga maksustatud tulu 2009 aastal oli 11 250 krooni kuus (Sotsiaalkindlustusameti andmed). Vastavalt oli 2008. aastal koodeksi artikli 65, lõige 6 (c) kohaselt määratletud meesoskustöölise ühe kuu brutotöötasu järgmine:

1,25 * 11 250 = 14 063 EEK.

D. Haigushüvitise suurus standardsele hüvitiesaajale (statsionaarse ravi korral) ühe kuu jooksul 2008. aastal oli järgmine:

0,7 * 14 063 = 9844 EEK.

E, F. Peretoetuste suurus kahe lapsega standardsele hüvitiesaajale oli 2009. aastal 600 krooni kuus. Peretoetuste maksmine ei ole seotud vanemate töötamise või muu sotsiaalkindlustushüvitise saamisega, s.t. samasugust peretoetust makstakse nii töötamise kui ka haigushüvitise saamise ajal.

G. Standardse hüvitiesaaja haigushüvitise brutoasendusmäär on:

$(9844 + 600) / (14 063 + 600) = 71,2\%$.

Artikkel 17

Muudatusi pole.

Artikkel 18

Alates 01.07.2009 maksab haigestumise, karantiini, olme- ja liiklusvigastuse ning viimase tagajärjel tekkinud tüsistuse või haigestumise korral 4. kuni 8. päevani hüvitist tööandja, alates 9. päevast haigekassa. Muudel juhtudel (nt kutsehaigestumine, tööõnnetus (sh tööõnnetus liikluses ja tööõnnetuse tagajärjel tekkinud tüsistus või haigestumine), riigi või ühiskonna huvide kaitsmisel ja kuriteo tõkestamisel saadud vigastus) maksab hüvitist vaid haigekassa, tehes seda töövabastuse teisest päevast. Teisest päevast maksab haigekassa hüvitist ka juhul, kui haigushüvitise maksmise aluseks on töötaja ajutine keeldumine tööülesannete täitmisest või avaliku teenistuja ajutine vabastamine teenistuskohustuste täitmisest, samuti makstakse teisest päevast haigushüvitisi raseduse korral. Kui haigushüvitise maksmise kohustuse aluseks on töötaja terviseseisundile vastava töö andmine, teenistuja ajutine üleviimine teisele ametikohale või teenistustingimuste kergendamine, siis arvutatakse hüvitist esimesest päevast, millal töötaja või teenistuja asus uuele või kergendatud teenistustingimustega tööle või ametikohale. Samuti maksab haigekassa hooldushüvitist, sünnitushüvitist ning lapsendamishüvitist töövabastuse esimesest päevast.

Vastuseks Komisjoni küsimusele neljanda raporti kohta haigushüvitise osas selgitame järgmist. Ravikindlustuse seaduse (RaKS) § 60 lõike 1 punkti 2 kohaselt ei ole ravikindlustatud isikul õigust saada ajutise töövõimetuse hüvitist juhul, kui kindlustatud isiku või põetatava isiku haigestumine või vigastus on tingitud liiklusseaduse alusel kehtestatud korras või arsti tehtud ekspertiisiga tuvastatud joobeseisundist.

Käesoleval ajal kehtiva liiklusseaduse kohaselt tuvastatakse joobeseisund politsei- ja piirivalveseaduses kehtestatud korras politsei poolt. Nimetatud seaduse kohaselt on politseil õigus kohaldada isiku suhtes järelevalve erimeetmeid (küsitlemine, ametiruumi kutsumine, sundtoomine, isikusamasuse tuvastamine, sealhulgas ka eriliste tuvastusmeetmetega (näiteks sõrmejälgede võtmine), isikuandmete töötlemine jälgimisseadmetiku kasutamisega jne). Juhul, kui isik keeldub politsei poolt alkoholihoobe kontrollimisest indikaatorvahendiga või tuvastamisest tõendusliku

alkomeetriga, toimetab politsei isiku tervishoiuteenuse osutaja juurde või riiklikku ekspertiisiasutusse, kus arst tuvastab isikul alkoholi, narkootilise, psühhotroopse või muu sarnase toimega aine tarvitamisest tingitud joobe eksperdi hinnanguga, mis põhineb vere- või bioloogilise vedeliku proovi tulemustel ning joobele viitavate tunnuste hindamisel. Politsei võib allutada joobe tuvastamise protseduurile sõidukijuhi või muu isiku, kui on alust kahtlustada, et isik on toime pannud süüteo, mille koosseisuliseks tunnuseks on joobeseisund, alkoholipiirmäära ületamine või narkootilise või psühhotroopse aine või muu sarnase toimega aine tarvitamine; isiku, kellel esinevad ilmsed joobeseisundi tunnused, kui ta võib olla ohtlik endale või teistele, ning alaealise, kellel esinevad ilmsed alkoholi, narkootilise või psühhotroopse aine või muu sarnase toimega aine tarvitamise tunnused. Teisel RaKS § 60 lõike 1 punktis 2 nimetatud juhul tuvastatakse joobeseisund arsti tehtava ekspertiisiga.

Selle, kas isiku haigestumine või vigastumine on põhjuslikus seoses temal tuvastatud joobeseisundiga, tuvastab isikule tervishoiuteenust osutanud ja selle käigus töövõimetuslehe väljastanud arst. RaKS § 52 lõike 2 kohaselt vastutab ajutise töövõimetuslehe kindlustusjuhtumi õigesti määramise ja ajutise töövõimetuslehe põhjendatuse eest töövõimetuslehe väljastaja, kelleks on sama sätte kohaselt perearsti nimistu alusel tegutsev perearst, tegevusluba omav eriarst, hambaarst ja ämmaemand ning eriarstiabi tegevusluba omava tervishoiuteenuse osutaja juures töötav arst (välja arvatud kiirabi osutamisel), hambaarst ja ämmaemand. RaKS § 52 lõike 4 alusel kehtestatud sotsiaalministri 26. septembri 2002. a määruse nr 114 "Töövõimetuslehe registreerimise ja väljaandmise tingimused ja kord ning töövõimetuslehe vormid" § 9 lõike 1 kohaselt teeb arst juhul, kui kindlustatud isiku või põetatava isiku haigestumine või vigastus on tingitud liikluseaduse alusel kehtestatud korras või arsti tehtud ekspertiisiga tuvastatud joobeseisundist, sellekohase märke isikule väljastatavale töövõimetuslehele, mis on haigekassale aluseks isikule haigushüvitise väljamaksmisel või sellest keeldumisel.

Haigekassal on õigus keelduda isikule hüvitise väljamaksmisest juhul, kui isiku joobeseisundi on tuvastanud pädev asutus ning isikule tervishoiuteenust osutanud arst on kinnitanud joobeseisundi põhjusliku seose isiku haigestumise või vigastumisega sellekohase märkega töövõimetuslehel. Lähtuvalt Riigikohtu 17.01.2009. a otsusest nr 3-3-1-80-07 peab haigekassa enne isikule hüvitise maksmisest keeldumist kindlaks tegema, kas isiku joobeseisundi on tuvastanud selleks pädev asutus (politsei või tervishoiuteenuse osutaja). Samuti saab haigekassa täiendava ekspertiisi käigus hinnata töövõimetuslehe väljastanud arsti tuvastatud põhjusliku seose olemasolu isikul tekkinud tervisekahju ja joobeseisundi vahel, mida haigekassa põhiliselt hindab ravidokumentide kontrolliga. Eesti Haigekassa seaduse § 4 lõike 4 kohaselt on haigekassal õigus nõuda kindlustatult põhjendatud kahtluse korral arstliku läbivaatuse või terviseuuringute läbimist ja nende tulemuste avaldamist haigekassale. Ei ravidokumentide kontrolli ega ka kahtluse korral läbiviidava arstliku läbivaatuse käigus ei ole haigekassal võimalik hinnata isiku tahtlust enda joobeseisundisse viimisel, kuna haigekassal puudub õigus kasutada politseile kui uurimisorganile lubatud järelevalve erimeetmeid, mistõttu puuduvad haigekassal nii õiguslikud kui ka menetluslikud hoovad, et hinnata isiku tahtlust enda joobeseisundisse viimisel.

Joobeseisundi eripära arvestades tuleb üldiseks eelduseks võtta, et isik viib end sellesse seisundisse tahtlikult. Üksikutel erandjuhtumitel, kui joove võib tekkida ettevaatamatusest (näiteks ravimite vale doseerimise tagajärjel), on isikul võimalik kaitsta oma õigusi vaide- ja halduskohtumenetluses, kus tal on võimalik vaidlustada haigekassa otsus talle haigushüvitise väljamaksmisest keeldumise kohta. Meie hinnangul ei saa RaKS regulatsiooni muuta viisil, mis võimaldaks vähendada haigushüvitist proportsionaalselt tuvastatud väärkäitumise raskusastmega, kuna isiku tahtluse raskusastme hindamiseks enda joobeseisundisse viimisel puuduvad

objektiivsed kriteeriumid. Samuti puuduvad haigekassal õiguslikud ja menetluslikud hoovad, et hinnata isiku tahtlust enda joobeseisundisse viimisel.

Statistika. Haigekassa ei koosta eraldi statistikat selliste haiguslehtede koguarvu kohta, mis vaadatakse läbi RaKS § 60 lõike 1 punkti 2 alusel. Haigekassa ligikaudsete andmete kohaselt keelduti aastatel 2005 kuni 2009 haigushüvitise väljamaksmisest hüvitise taotleja joobeseisundis viibimise tõttu 1235 juhul, mis on väga marginaalne osa haiguslehtede koguarvust. Võrdluseks: haigekassa menetles üksnes 2009. a kokku 305 476 haiguslehte (töövõimetuslehtede koguarv koos sünitus-, hooldus- ja tööõnnetuslehtedega 2009.a 426 006).

IV OSA – TÖÖTUSHÜVITIS

Artikkel 20

01.07.2009.a. jõustus uus töölepingu seadus, millega seoses on täpsustunud töötuskindlustuse seaduse §6 lõike 2 sõnastus. Sisulist muudatust ei ole.

Töötuskindlustuse seaduse §6 lõike 2 alusel ei ole töötuskindlustushüvitisele õigust kindlustatul, kelle viimane töö- või teenistussuhe lõppes:

1) töölepingu ülesütlemisel töötaja algatusel või teenistussuhte lõpetamisel avaliku teenistuja algatusel, välja arvatud töösuhte lõpetamisel töölepingu seaduse § 37 lõikes 5, § 91 lõikes 2 ja § 107 lõikes 2 nimetatud alustel (töötasu vähendamine töö mitteandmise korral; tööandjapoolne kohustuste oluline rikkumine; töövaidlusorgan on töölepingu lõpetamise ebaseaduslikuks tunnistanud);

2) töölepingu seaduse § 88 lõike 1 punktides 3–8 nimetatud (töötaja on hoiatusest hoolimata eiranud tööandja mõistlikke korraldusi või rikkunud töökohustusi; on tööandja hoiatusest hoolimata viibinud tööl joobeseisundis; on pannud toime varguse, pettuse või muu teo, millega põhjustas tööandja usalduse kaotuse enda vastu; on põhjustanud kolmanda isiku usaldamatuse tööandja vastu; on tekitanud süüliselt ja olulisel määral kahju tööandja varale või löi kahju tekkimise ohu; on rikkunud saladuse hoidmise või konkurentsipiirangu kohustust) põhjusel või teenistuskohustuste rikkumise, usalduse kaotamise või vääritud teo tõttu;

3) poolte kokkuleppel.

Artikkel 21

A. Viidatakse koodeksi Artikli 21 lõikele (a).

B. Muudatusi ei ole.

C. 2009. aastal laekus töötuskindlustusmaksid 591 500 kindlustatult. Töötajate ja töötute arv kokku oli 2009. aastal 690 900 inimest. Kindlustatud isikute arv moodustas seega 85,6% töötajate ja töötute koguarvust.

Artikkel 22

A. Töötuskindlustushüvitise suhtes viidatakse koodeksi Artiklile 65.

Jaod I ja II, Artikkel 65

Töötuskindlustushüvitise pealt makstakse tulumaksu (2009. aastal oli maksumäär 21% ja tulumaksuvaba 2250 krooni kuus; 2009. aastal on maksumäär 21% ja tulumaksuvaba 2250 krooni kuus).

Muus osas muudatusi pole.

B, C. Kindlustatud isikute keskmine sotsiaalmaksuga maksustatud tulu 2009. aastal oli 11 250 krooni kuus (Sotsiaalkindlustusameti andmed). Vastavalt sellele oli 2009. aastal Artikli 65, lõige 6 (c) kohaselt välja valitud meesoskustöölise ühe kuu brutotöötasu:

$$1,25 * 11\,250 = 14\,063 \text{ EEK.}$$

D. Töötuskindlustushüvitise suurus standardsele hüvitisajaajale (esimese 100 töötuspäeva vältel) on ühe kuu kohta:

$$0,5 * 14\,063 = 7032 \text{ EEK.}$$

E, F. Peretoetuste suurus kahe lapsega standardsele hüvitisajaajale oli 2009. aastal 600 krooni kuus. Peretoetuste maksmine ei ole seotud töötamise ega muude hüvitiste saamisega, s.t. samasugust peretoetust makstakse nii töötamise kui ka töötuse ajal.

G. Vastavalt on standardse hüvitisajaaja töötuskindlustushüvitise brutoasendusmäär:
 $(7032+600) / (14\,063+600) = 52,0\%$.

Artikkel 23

Muudatusi pole.

Artikkel 24

1. Muudatusi pole

2. Alates 2009. aastast hakati maksuma välja ka 270 kalendripäeva pikkusi töötuskindlustushüvitisi.

3. Muudatusi pole.

4. Muudatusi pole.

5. 01.05.2009.a. liideti Eesti Töötukassa ja Tööturuamet üheks asutuseks nimega Eesti Töötukassa. Järgnevad muudatused on seoses asutuste liitmiselega.

Töötuskindlustuse seaduse §13 lg 1 kohaselt lõpetatakse töötuskindlustushüvitise maksmine järgmistel juhtudel:

- 1) töötuna arveloleku lõpetamise päevale järgnevast päevast arvates, kui kindlustatu töötuna arvelolek lõpetatakse tööturuteenuste ja -toetuste seaduse § 7 lõike 1 punktide 1, 3, 4 ja 7–9 alusel;
- 2) hüvitise saamise õigust mõjutavate asjaolude tekkimise päevale järgnevast päevast arvates, kui kindlustatu keeldub mõjuva põhjuseta tööturuteenuste ja -toetuste seaduse §-s 10 sätestatud individuaalse tööotsimiskava täitmisest või sama seaduse § 12 lõigetes 3 ja 4 sätestatud sobivast tööst;
- 3) vastuvõtule tulemata jätmise päevale järgnevast päevast arvates, kui kindlustatu ei tule mõjuva põhjuseta talle määratud ajal Töötukassasse vastuvõtule;
- 4) Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigis või Šveitsi Konföderatsioonis § 12¹ lõikes 1 nimetatud tööotsingu perioodi lõppkuupäevast arvates, kui kindlustatu ei naase tööotsingutelt enne nimetatud perioodi lõppu;
- 5) avalduse esitamise päevast arvates, kui kindlustatu esitab sellekohase kirjaliku avalduse.

Tööturuteenuste ja -toetuste seaduse § 7 lõike 1 alustel teeb Eesti Töötukassa otsuse isiku töötuna arveloleku lõpetamise kohta:

1. kui töötü vähemalt kord 30 päeva jooksul ei tule Eesti Töötukassasse vastuvõtule, välja arvatud juhul, kui töötü ei saanud tulla vastuvõtule mõjuva põhjuse või tööturukoolitusel või tööpraktikal osalemise tõttu ja eelnevalt oli tema individuaalsesse tööotsimiskavasse märgitud, et ta võtab Eesti Töötukassaga ühendust telefoni teel;
2. kui töötü kolmandat korda mõjuva põhjuseta ei tule talle määratud ajal Eesti Töötukassasse vastuvõtule;
3. Tööturuteenuste ja -toetuste seaduse § 6 lõike 5 punktides 2–11 loetletud juhtudel:
 - 2) on jõudnud vanaduspensioniiikka või on määratud ennetähtaegne vanaduspension;
 - 3) töötab töölepingu alusel, töövõtu-, käsundus- või muu teenuse osutamiseks sõlmitud võlaõigusliku lepingu alusel või on avalikus teenistuses;
 - 4) on juriidilise isiku juhtimis- või kontrollorgani liige ja saab selle eest tasu, välja arvatud sihtasutuse, mittetulundusühingu või ühistu juhtimis- või kontrollorgani liige, kes saab selle eest väiksemat tasu kui pool töölepingu seaduse § 29 lõike 5 alusel kehtestatud töötasu alammäära;
 - 5) on registreeritud füüsilisest isikust ettevõtjana;
 - 6) õpib õppeasutuses päevases õppevormis või täiskoormusega õppes, välja arvatud juhul, kui täiskoormusega õppes õppiv isik on viimase 12 kuu jooksul olnud vähemalt 180 päeva hõivatud töötamisega töölepingu alusel või avalikus teenistuses Eestis või Eestist lähetatud töötajana välisriigis; töötamisega Eestis töövõtu-, käsundus- või muu teenuse osutamiseks sõlmitud võlaõigusliku lepingu alusel või viibib akadeemilisel puhkusel;
 - 7) täidab ajateenistuskohustust;
 - 8) hooldab puudega isikut ja valla- või linnavalitsus maksab talle hooldamise eest toetust;

9) ei vasta ühele järgnevatest tingimustest: Eesti alaline elanik;tähtajalise elamisloa või tähtajalise elamisõiguse alusel Eestis elav välismaalane; Eestis viibiv Euroopa Liidu, Euroopa Majanduspiirkonna liikmesriigi ja Šveitsi Konföderatsiooni kodanik; Eestis viibiv rahvusvahelise kaitse saajal või Eestis viibiv varjupaigataotleja välismaalasele rahvusvahelise kaitse andmise seaduses sätestatud tingimustel;

10) on Eesti Vabariigi välisesinduses töötava teenistujaga kaasasolev mittetöötav abikaasa, kellele makstakse abikaasatasu välisteenistuse seaduse § 67 lõike 1 alusel;

11) saab päästeteenistuse seaduse § 19 alusel vanaduspensioni ootel oleva päästeteenistuja toetust.

4. kui töötü keeldub individuaalse töötsimiskava kinnitamisest;

5. kui töötü kolmandat korda mõjuva põhjuseta keeldub individuaalse töötsimiskava täitmisest;

6. kui töötü kolmandat korda mõjuva põhjuseta keeldub sobivast tööst;

7. kui ettevõtluse alustamise toetus on töötü pangakontole üle kantud;

8. töötü soovil;

9. töötü surma korral.

Järgnevalt vastame neljanda raporti kohta esitatud Komitee küsimusele töötuskindlustushüvitise kohta.

Töötuskindlustushüvitisele ei ole õigust kindlustatul, kelle viimane töö- või teenistussuhe lõppes töölepingu seaduse § 88 lõike 1 punktides 3–8 nimetatud põhjusel. Töötuskindlustuse seaduse kohaselt ei ole kindlustatud isikul õigust hüvitisele, kui töösuhe lõpetati töökohustuste rikkumise tõttu. Töötajate poolt toime pandud süütegude osas lubab koodeksi artikli 68 punkt f peatada töötuskindlustushüvitise maksmise ainult juhul, kui vallandamine toimus asjaomase isiku tahtliku väärkäitumise tagajärjel. Seega ei ole hüvitise maksmise peatamine lubatud juhul, kui vallandamise aluseks olnud töötaja tegevus oli küll laiduväärne, aga ei olnud tahtlik.

01.07.2010.a jõustus uus töölepingu seadus, mis muutis töölepingu ülesütleamise regulatsiooni. Oleme seisukohal, et uus regulatsioon on kooskõlas Sotsiaalkindlustuskoodeksi artiklitega 68 e ja f. Tööandja saab töötaja töösuhe lõpetada töökohustuste rikkumise tõttu mõjuval põhjusel, s.t töösuhe lõpetamist peavad õigustama mõjuvad asjaolud. Sisuliselt tähendab töökohustuste rikkumine töölepingu tingimuste olulist rikkumist. Töölepingu seadus lubab töölepingut lõpetada töökohustuste rikkumise tõttu eelkõige juhul, kui töötaja on hoiatusest hoolimata eiranud tööandja mõistlikke korraldusi või rikkunud töökohustusi, on tööandja hoiatusest hoolimata viibinud töö jooesiseisundis; on pannud toime varguse, pettuse või muu teo, millega põhjustas tööandja usalduse kaotuse enda vastu; on põhjustanud kolmanda isiku usaldamatuse tööandja vastu; on tekitanud süüliselt ja olulisel määral kahju tööandja varale või löi kahju tekkimise ohu jms. Nimetatud juhtudel töölepingu lõpetamine toimus töötaja tahtliku väärkäitumise tagajärjel. Kui töötaja ülesütlemist ei vaidlusta, siis loetaksegi leping lõppenuks töötaja töökohuste rikkumise tulemusena. Kui töötaja ei soovi ülesütlemist vaidlustada tähendab see, et ta aktsepteerib süülist käitumist. Kuna tegemist on töötaja tahtliku väärkäitumisega, siis ei ole kohustust maksta ka töötuskindlustushüvitist. Juhul, kui töötaja töölepingu lõpetamise sel alusel vaidlustab, tuleb just tööandjal tõendada, et tegemist oli töötaja tahtliku väärkäitumisega. Juhul, kui tööandja ei tõenda

töötaja tahtlikku väärkäitumist ja töötaja võidab vaidluse, on töötajal õigus töötuskindlustushüvitisele.

V OSA – VANADUSHÜVITIS

Artikkel 26

Muudatusi pole. 2009. aastal oli naistel pensioniiga 60 aastat ja 6 kuud ning meestel 63 aastat. 2010. aastal on naistel 61 aastat ning meestel 63 aastat.

Artikkel 27

A. Viidatakse koodeksi artikli 27 lõikele (b).

B. Muudatusi pole.

C. Värskendatud statistilised andmed (*Jagu II Artikkel 74*):

- a) majanduslikult aktiivsete kindlustatute arv seisuga 31. detsember 2009 (Haigekassa andmed) oli 587 254;
- b) Eesti rahvastiku koguarv seisuga 31. detsember 2009 oli 1 340 127 (Statistikaameti andmed);
- c) majanduslikult aktiivsete kindlustatud isikute arv moodustab 43,8% elanike koguarvust.

Artikkel 28

Riiklikke pensione ei indekseerita, kui indeksi väärtus on väiksem kui 1,000. 1.aprillist kinnitas Vabariigi Valitsus indeksi väärtusega 1,000, kui võrd indeks oli alla 1,000.

Jaod I ja III Artikkel 66

a. Tavalise täiskasvanud meeslihttöölisena käsitletakse tööstuses töötavat meeslihttöölist (Rahvusvahelise Ametialade Klassifikatsiooni ISCO-88 ametiala kood 9320).

b. 2009. aastal oli tavalise meeslihttöölise keskmine ühe tunni brutopalk 49 krooni ja 59 senti. Tootmismeeslihttöölise keskmine (normatiivne) tundide arv 2009. aastal oli 168 tundi. Seega oli tavalise meeslihttöölise brutopalk 2009. a. 8331 krooni. Kui võrd tulumaksuvaba miinimum 2009. aastal oli 2250 krooni kuus ja tulumaks 21% ning töötuskindlustusmaks (aasta teisest poolest) 2,8%, siis netopalk oli antud juhul 6870 krooni. (maksid pensionikindlustuse II sambasse ei ole arvestatud, kuna majandusliku olukorra tõttu riigipoolne panus peatati 1. juunist 2009 ning

töövõtjale on see selle tõttu ka vabatahtlik. 2011. aastal taastub riigipoolne makse pooles mahus ja 2012. aastal täies mahus).

c. Vastavalt pensionivalemile oli 30-aastase staažiga standardse hüvitisaja vanaduspension 2009. aasta alguses $1793,44 + 67,94 \times 30 = 3832$ krooni.

d, e. Pensionikindlustatule ei maksta naise kohta peretoetust ei töötamise ega ka pensioni saamise perioodil.

f. 2008. aastal moodustas standardse hüvitisaja (mees koos vanaduspensionieas oleva naisega) vanaduspension $(3832 + 2009) / 6870 * 100 = 85,0\%$ tavalise meeslihttöölise netopalgast.

C. Vastavalt muudatustele indekseerimisel (vt art 28 eespool) oli indeksi suurus 2010. aasta 1. aprillil 1,000.

Artikkel 29

Muudatusi pole.

Artikkel 30

Muudatusi pole.

Vastuseks Komisjoni küsimusele neljanda raporti kohta vanadushüvitise osas teatame järgmist.

The average annual old age pension was 54 400 EEK (3477 EUR) in 2008. The ratio of the average net pension to average net wage in whole economy has been in recent years slightly over 40%.

The pension/wage ratios with different wage levels are in following table (with 40 years of contributions) in 2008.

	Annual pension (EUR)	Net pension to individual net wage	Net pension to average net wage of the economy
50% average wage	3278	78%	41%
Average wage	3478	43%	43%
200% average wage	3876	25%	48%

Source: Ministry of Finance

OSA VII – PEREHÜVITIS

Artikkel 40

Olulisi muudatusi pole, v.a täpsustus elluastumistoetuse kohta.

Elluastumistoetus on ühekordne toetus vanemliku hoolitsuseta isikule, kes on kasvanud lapsena hoolekandeesutuses või erivajadustega laste koolis või kelle üle seati eestkoste või kelle suhtes sõlmiti kirjalik perekonnas hooldamise leping, kui ta asub uude elukohta iseseisvalt elama hiljemalt kahe aasta möödumisel hoolekandeesutuse või erivajadustega õpilaste kooli nimekirjast kustutamisest või eestkoste või perekonnas hooldamise lepingu lõppemisest.

Artikkel 41

A. Muudatusi pole.

B. Muudatusi pole.

C. Värskendatud statistilised andmed (*Jagu II Artikkel 74*):

Jagu II Artiklis 74 ei sobi otseselt statistiliste andmete saamiseks nende isikute kohta, keda puudutab Riiklike peretoetuste seadus. Seetõttu koodeksi Artikli 41 nõuete täidetuse näitamiseks loetakse kaitstavate isikute arv võrdseks majanduslikult aktiivses eas (vanuses 15–64) meessoost elanike koguarvuga.

- a) 2009. aastal oli Eesti meessoost elanikke vanuses 15–64 438 079 inimest (Eesti Statistikaamet);
- b) 2009 aastal oli Eesti elanikkonna koguarv (aastane keskmine) 1 340 271 inimest (Eesti Statistikaamet);
- c) kaitstavate isikute arv moodustab 32,7% elanike koguarvust.

Artikkel 42

Viidatakse koodeksi Artikli 42 lõikele (a).

Olulisi muudatusi pole, v.a vanemahüvitise suuruste osas. Vanemahüvitise ülempiir 2010. a on 35 316 krooni ja vanemahüvitise määr 2010. a on 4 350 krooni.

Artikkel 43

Muudatusi pole.

Artikkel 44

A. Tavalise meeslihttöölise brutopalk 2009. aasta lõpus oli 8331 krooni (vt. Artikli 28 all esitatud informatsiooni).

A. Peretoetuste (v.a vanemahüvitis ja lapse sünnitoetus (ühekordne)) kogukulu 2009. aastal oli 1506,6 miljonit krooni (Sotsiaalministeeriumi andmed), mis teeb keskmiselt 125,5 miljonit krooni kuus.

B. i. Laste arv (keskmine, kelle kohta makstakse lapsetoetust) oli 2009. aastal 215 320 (Sotsiaalministeeriumi andmed).

ii. 2009. aasta lõpus moodustas peretoetuste koguväärtus 7,0% tavalise meeslihttöölise brutopalka ja kõikide elanike laste koguarvu korrutisest.

Artikkel 45

Muudatusi pole.

Vastuseks neljanda raporti kohta Komitee esitatud küsimusele perehüvitiste osas vastame, et perehüvitiste koguväärtuse arvutamise aluseks on võetud ainult need riiklikud peretoetused, mida makstakse lapse ülalpidamiseks perioodiliselt kogu juhtumi kestuse jooksul, viidates artiklitele 42 lõikele (a) ja 45 (lapsetoetus, lapsehooldustasu, üksikvanema lapse toetus, eestkostel või perekonnas hooldamisel oleva lapse toetus, seitsme ja enamalapselise pere vanema toetus).

VIII OSA – EMADUSHÜVITIS

Artikkel 47

Muudatusi pole.

Artikkel 48

A. Viidatakse koodeksi Artikli 48 lõikele (b).

B. Vastavalt Ravikindlustuse seaduse §5 lg 4 p1 kohaselt on alates 1. aprillist 2010 kõigil rasedatel, kelle rasedus on arsti või ämmaemanda poolt tuvastatud, õigus tasuta sünnituseelsele arstiabile.

C. Vaata Artikli 15 punkt C all esitatud informatsiooni.

D. Kõigil Eestis elavatel rasedatel on individuaalne õigus arstiabile, see õigus ei ole seotud nende abikaasa kindlustatuse staatusega.

Artikkel 49

Muudatusi pole.

Artikkel 50

A. Rahalise emadushüvitise (sünnitushüvitise) suhtes viidatakse koodeksi Artiklile 65.

B. Värskendatud statistilised andmed (Jaod I ja V, Artikkel 65):

a. Sünnitushüvitis kuulub maksustamisele tulumaksuga (2009. aastal on maksumäär samuti 21% ja tulumaksuvaba 2250 krooni).

Hüvitise saamiseks ei ole kehtestatud arvesse mineva töötasu ülempiiri. Samuti ei ole kehtestatud ülempiiri töötasule, millelt makstakse sotsiaalmaksu. Siiski, füüsilisest isikust ettevõtja ettevõtlustulu on sotsiaalmaksuga maksustatav ainult 15-kordse miinimumpalga ulatuses (Sotsiaalmaksu seaduse § 2 lg 1 p 5). 2009. aastal oli miinimumpalk 4350 krooni kuus ja vastavalt sellele oli sotsiaalmaksuga maksustatava tulu ülempiir füüsilisest isikutest ettevõtjate jaoks 65 250 krooni kuus.

b, c. 2009. aastal oli Artikli 65, lõige 6 (c) kohaselt välja valitud meesoskustöölise kuu brutotöötasu 14 063 krooni (vt. Artikli 16 all esitatud informatsiooni).

d. Standardse hüvitisesaaja emadushüvitise suurus 2009. aastal oli ühes kuus:

$$1,00 * 14\ 063 = 14\ 063 \text{ krooni}$$

g. Standardse hüvitisesaaja emadushüvitise brutoasendusmäär on:

$$14\ 063/14\ 063 = 100\%.$$

Artikkel 51

Kõigile Eestis elavatele rasedatele, kellel eelnevalt muul alusel ravikindlustust ei olnud, võimaldatakse alates 1. juulist 2009 arstiabi raseduse meditsiinilise kindlakstegemise hetkest. Raseduse tuvastus on aktsepteeritav alates 1. aprillist 2010 ka ämmaemanda poolt (vt. ka Artikli 48 all esitatud informatsiooni).

Artikkel 52

Muudatusi pole.

Artikkel 52

Muudatusi pole.

Vastuseks Komitee küsimusele neljanda raporti kohta emadushüvitise osas teatame järgmist. Vastavalt Ravikindlustuse seadusele on alates 1. juulist 2009 kindlustatuga võrdsustatud rasedad raseduse meditsiinilise kindlakstegemise hetkest. Alates 1. aprillist 2010 jõustus Ravikindlustuse seaduse §5 lg 4 p1 muudatus, sätte uue sõnastuse kohaselt „kindlustatud isikuga käesoleva seaduse alusel võrdsustatud isik, kelle eest ei maksta sotsiaalmaksu, on (1) rase naine, kelle rasedus on arsti või ämmaemanda poolt tuvastatud” (vt ka Artiklite 9, 48 ja 51 all esitatud informatsiooni).

Täiendavalt märgime, et ülalnimetatud seadusemuudatusega Ravikindlustuse seadus on kättesaadav (eesti keeles) <https://www.riigiteataja.ee/ert/act.jsp?id=13265537>

PART IX – TÖÖVÕIMETUSHÜVITIS

Artikkel 54

Püsiva töövõimetus, selle tekkimise aja, põhjuse ja kestuse tuvastab Sotsiaalkindlustusamet püsiva töövõimetus ekspertiisiga. Sotsiaalkindlustusamet teeb püsiva töövõimetus ekspertiisi kaasates ekspertarste.

Artikkel 55

A. Viidatakse koodeksi Artikli 55 lõikele (b).

B, C. Vt. Artikli 27 all esitatud informatsiooni.

Artikkel 56

A. Muudatusi pole. Värskendatud andmed:

2010. aasta 1. aprillist on rahvapensioni määr 2008 krooni kuus ja 80 senti kuus. 2010. aasta aprillikuus oli 30-aastase pensioniõigusliku staažiga isiku vanaduspension 3832 krooni kuus.

Kõikide riiklike pensionide maksustamise kohta (sealhulgas töövõimetuspensionid) vaata Artikli 28 all esitatud infot.

Jaod I ja II Artikkel 66

a. Tavalise meeslihttöölise valiku kohta vt. Artikli 28 all esitatud informatsiooni.

b. 2009. a. lõpus oli tavalise meeslihttöölise brutopalk 8331 krooni ja netopalk 6870 krooni (vt. ka Artikli 28 all esitatud informatsiooni).

c. Standardse hüvitisesaaja (täielikult töövõimetu isiku) töövõimetuspension 2009. a. lõpus oli vähemalt 3832 krooni.

d, e. Kahe lapsega standardsele hüvitisesaajale makstav peretoetuse summa 2009. aastal oli 600 krooni kuus. Peretoetuse maksmine ei sõltu vanemate töötamisest või mõne muu sotsiaalkindlustushüvitise saamisest, s.t. samasugust peretoetust makstakse nii töötamise kui ka töövõimetuse perioodil.

f. 2009. a. moodustas standardse hüvitisesaaja töövõimetuspension:

$(3832 + 600) / (6870 + 600) = 59,3\%$ tavalise meeslihttöölise netopalgast.

C. Makstava pensioni regulaarse ümberarvutamise kohta vt. Artikli 28 all esitatud informatsiooni.

Artikkel 57

1. Muudatusi pole.

2. Muudatusi pole. Täiendavad andmed rahvapensioni kohta:

Alates 1.aprillist 2010 on rahvapensioni määr 2008 krooni ja 80 senti kuus. Osalise töövõime kaotusega inimese rahvapension töövõimetuse alusel arvutatakse töövõime kaotusele vastava protsendina rahvapensioni määrast. 40%-lise töövõime kaotusega (st minimaalse töövõime kaotuse määraga, mis annab õiguse pensionile) isiku rahvapension on $0,4 \times 2008,80 = 803,52$ krooni kuus, ümardatult 804 krooni.

Artikkel 58

Isiku võib tunnistada püsivalt töövõimetuks kestusega kuus kuud, üks aasta, kaks aastat, kolm aastat, viis aastat või kuni vanaduspensioniiikka jõudmiseni, kuid mitte kauemaks kui viieks aastaks.

X OSA – TOITJAKAOTUSHÜVITIS

Artikkel 60

Muudatusi pole.

Artikkel 61

A. Viidatakse koodeksi Artikli 61 lõikele (b).

B. Vt. Artikli 27 all esitatud informatsiooni.

Artikkel 62

A. Muudatusi pole.

2009. aasta 1. jaanuaril oli 30-aastase pensioniõigusliku staažiga isiku vanaduspension 3650 krooni ning vastavalt sellele, oli 2 lapsega abikaasa toitjakaotuspension vähemalt 3650 krooni.

Kõikide riiklike pensionide maksustamise kohta (sealhulgas toitjakaotuspensionid) vt. Artikli 28 all esitatud informatsiooni.

Jaod I ja IV Artikkel 66

a. Tavalise meeslihttöölise valiku kohta vt. Artikli 28 all esitatud informatsiooni.

b. 2009. a. lõpus oli tavalise meeslihttöölise brutopalk 8331 krooni ja netopalk 6870 krooni (vt. ka Artikli 28 all esitatud informatsiooni).

c. 2009 a. lõpus oli standardse hüvitisaja (2 lapsega abikaasa) toitjakaotuspension vähemalt 3832 krooni.

d, e. Standardsele hüvitisaja makstava peretoetuse summa 2009. aastal oli 600 (300+300) krooni kuus.

f. 2009. a. moodustas standardse hüvitisaja toitjakaotuspension:

$(3832 + 600)/(6870 + 600) = 59,3\%$ tavalise meeslihttöölise netopalgast.

C. Makstava pensioni regulaarse ümberarvutamise kohta vt. Artikli 28 all esitatud informatsiooni.

Artikkel 63

1. Viidatakse koodeksi Artikli 63 lõigetele 1 ja 2.

Pensionistaaži arvestamise kohta vt. Artikli 29 all esitatud informatsiooni.

2. Muudatusi pole.

Rahvapensioni määr 2010 aasta aprillis 2009 krooni ja 80 senti.

5. Muudatusi pole.

Artikkel 64

Muudatusi pole.

Vastuseks Komitee küsimusele kolmanda raporti kohta toitjakaotushüvitise osas teatasime, et lesel on õigus saada toitjakaotuspensioni juhul, kui ta on pensioniealine (63 aastat) ning tema abielu surnud abikaasaga oli kestnud vähemalt ühe aasta; juhul kui ta on eelnevalt elanud Eestis vähemalt viis aastat, on tal õigus saada ka rahvapensioni. Märkisime, et pensionieast nooremal üle kolmeaastase ülalpeetava lapsega lesel ei ole õigust toitjakaotuspensionile, aga tal on õigus peretoetustele ja toimetulekutoetusele; lisaks on kohalik omavalitsus kohustatud tagama lapsele lasteaiakoha, mis võib anda lesele võimaluse tööl käia. Täiendavalt teatame nüüd, et lisaks

riiklikule toimetulekutoetusele võib puudust kannatav toitjakaotuspensioni saav lastega pere saada toetust kohalikust omavalitsuselt.

Samuti teatame, et arvestuslik keskmine toitjakaotuspension pensioni saava pereliikme kohta on mõnevõrra suurem kui elatusmiinimum leibkonna teise pereliikme kohta (70% elatusmiinimumist ja kuni 13. aastase lapse puhul 50%). Kui 2007. aastal oli arvestusliku elatusmiinimumi suurus (30 päeva arvestuses) 2341 krooni, siis toitjakaotuspension pensioni saava pereliikme kohta oli samal ajal 1352 krooni. See tähendab, et 13.-aastase lapse puhul oli pension elatusmiinimumist 180 krooni kõrgem. Üldiselt on toitjakaotuspension võrreldes 2005. aastaga kasvanud 2009. aasta alguseks 2 korda (822 kroonilt 1652-le kroonile).

XII OSA – ÜHISSÄTTED

Artikkel 69

1. V, VI osa (pika-ajalised rahalised hüvitised), IX ja X

Muudatusi pole.

Osad II, III, VI (raviteenused ja lühiajalised rahalised hüvitised) ja osa VIII

Muudatusi pole.

IV osa

Muudatusi pole

VII osa

Muudatusi pole

Artikkel 70

1. Alates 1.07.2010 kehtestatakse Sotsiaalmaksuseaduse § 2¹ kohaselt sotsiaalmaksu maksmise aluseks olev kuumäär eelarveaastaks riigieelarvega. Riigieelarvega kehtestatav kuumäär ei või olla väiksem kui eelarveaastale eelnenud aasta 1. juulil kehtinud Vabariigi Valitsuse kehtestatud töötasu alammäär.

Töötuskindlustus (puudutab koodeksi osa IV) on rahastatud tööandja ja töötaja maksetest (alates 01.08.2009 vastavalt 1,4% ja 2,8% palgalt).

2. Muudatusi pole.

5. Muudatusi pole.

6. Viimasel aastal tehtud muudatused on toodud käesoleva aruande vastavates osades.

7. Muudatusi pole.

Artikkel 71

Senise nelja piirkondliku pensioniameti asemel on alates 1.veebruarist 2010 kaks piirkondlikku pensioniametit – Põhja Pensioniamet ja Lõuna Pensioniamet. Põhja Pensioniamet hõlmab senise Tallinna Pensioniameti ja senise Virumaa pensioniameti piirkonna (teenindab Tallinna, Harju-, Rapla-, Järva-, Ida-Viru- ja Lääne-Virumaa elanikke.)

Lõuna pensioniamet hõlmab senise Tartu Pensioniameti ja senise Pärnu Pensioniameti piirkonna (teenindab Jõgeva-, Põlva-, Tartu-, Valga-, Viljandi-, Võru-, Hiiu-, Lääne-, Pärnu- ja Saaremaa elanikke.)

Mõlema pensioniameti allüksusteks on bürood ning büroode koosseisus olevad klienditeenindused.

* * *

Gripipandeemiaks valmiolekuks on koostatud riiklik tegevusplaan koos vastavate tervisekaitse ning tervishoiu tegevusjuhistega. Gripipandeemiaks valmisolekut on testitud EL gripiteemalistel õppustel osalemisega ning siseriiklike õppuste korraldamisega. Õiguslikult on gripipandeemia sarnaselt muude nakkushaiguste laialdaste puhangutega reguleeritud vastava eriseadusega-Nakkushaiguste ennetamise ja tõrje seaduse ning vastavate rakendusaktidega. Gripipandeemiast tingitud hädaolukorra tekkimisel rakendatakse Hädaolukorra seadust ning selle rakendusakte.

Tervishoiusüsteemi gripipandeemiaks valmisoleku planeerimisel on kasutatud konkreetset haigestumise mudelil põhinevat meetodikat. Koostatud on aktiivravi haiglate nimekiri ning püstitatud neile konkreetsed „gripi ülesanded“ sh on ära määratud haiglate kaupa nende kohustus vabastada plaanilise ravi arvelt etapiviisiliselt vajalik voodifond gripihaigete raviks. Gripihaigete raviga tegelevatele haiglate intensiivraviosakondadele on riigieelarve vahenditest soetatud täiendav kogus hingamisaparaate. Riigieelarve vahenditest on loodud isikukaitsevahendite täiendav varu kuni 4 nädalaks eraldi kõikidele aktiivravi haiglatele, perearstipraksistele ja kiirabile. Riiklikult on loodud spetsiifiliste gripivastaste ravimite varu. Gripiviiruste laboratoorseks tuvastamiseks on loodud Riiklik Gripikeskus, mis on tunnustatud ja funktsioneerib Maailma Terviseorganisatsiooni (WHO) vastavas võrgustikus.

Üldise teadlikkuse tõstmiseks käivitati A/H1N1 gripipandeemia tekkimisel riiklik gripi teavituskampaania koos vastava veebilehe ning infotelefoniga. Gripiviiruse A/H1N1 poolt põhjustatud haigestumise, raskete haigusjuhtude, hospitaliseerimiste arvu ja suremuse vähendamiseks ning meditsiiniteenistuste toimepidevuse tagamiseks viidi läbi riiklik vaktsiinihange ning käivitati riiklik vaktsineerimiskampaania. Vaktsineerimiskampaania esimene etapp hõlmas riskirühmadesse kuuluvate isikute vaktsineerimist ning järgnev etapp kõigi soovijate vaktsineerimist. Et soodustada vaktsineerimise läbiviimist, rahastati tervishoiutöötajaid täiendavalt vaktsineerimise teenuse osutamise eest. Spetsiifilise gripiravi kättesaadavuse soodustamiseks varustati riiklikest varudest kõik kiirabibrigaadi pidajad ja haiglate intensiivravi osakonnad spetsiifiliste gripiravimitega.